

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1981 r.

w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych rodzajów nowo uruchomionej działalności zarobkowej.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111), art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45,

poz. 226) oraz art. 8 ust. 1, art. 9 pkt 1 i art. 38 pkt 1 i 2) ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się, na warunkach określonych w rozporządzeniu, od podatków obrotowego i dochodowego,

zwanych dalej „podatkami”, oraz od opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła, zwanej dalej „opłatą skarbową”, podatników osiągających przychody z nowo uruchomionej działalności zarobkowej, której przedmiotem jest:

- 1) wykonywanie rzemiosł w zakresie:
 - a) produkcji cegły w rozmiarach nie przekraczających 1.200.000 sztuk rocznie,
 - b) wydobywania i przerobu kamienia gipsowego lub wapiennego, wydobywania, wytwarzania i uszlachetniania kruszyw, produkcji pokryć dachowych, pustaków, płyt „suprema”, wykładzin ściennych i produkcji wyrobów betoniarских, z wyjątkiem nagrobków — przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników; rzemiosła te mogą być wykonywane wyłącznie lub obok rzemiosła wymienionego pod lit. a),
- 2) wykonywanie rzemiosł: wędliniarstwo — jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie produkcja wyrobów podrobowych, kuchmistrzostwo, piekarstwo, młynarstwo, przetwórstwo owoców i warzyw, wytwarzanie tłuszczów technicznych z surowców odpadowych, mączki drzewnej oraz energii elektrycznej w elektrowniach wodnych o mocy oddawanej do 5000 kilowatów,
- 3) wykonywanie rzemiosł: murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo, malarstwo i tapicerstwo oraz zduństwo — przy zatrudnieniu nie więcej niż trzech pracowników,
- 4) wykonywanie pozostałych rodzajów rzemiosł — przy zatrudnieniu na więcej niż jednego pracownika,
- 5) prowadzenie zakładów i punktów gastronomicznych, w których nie sprzedaje się napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, oraz pensjonatów — przy zatrudnieniu nie więcej niż trzech, a w miejscowościach turystycznych — nie więcej niż czterech pracowników, licząc średnio w roku podatkowym w stosunku do liczby miesięcy, w których zakład (punkt) gastronomiczny lub pensjonat był czynny; zwolnienie od podatków nie przysługuje w razie zatrudnienia jednocześnie więcej niż sześciu pracowników; ograniczenie zatrudnienia do liczby trzech lub czterech pracowników średnio w roku podatkowym nie dotyczy zakładów (punktów) gastronomicznych i pensjonatów sezonowych, czynnych przez okres nie dłuższy niż pięć miesięcy w roku podatkowym.

2. Zwolnienie od podatków określone w ust. 1 pkt 5 nie obejmuje przychodów osiąganych w zakładach (punktach) gastronomicznych ze sprzedaży piwa.

3. Uruchomienia działalności w lokalu (budynku) nabytym, wydzierżawionym albo przejętym w użytkowanie na podstawie innego tytułu nie uważa się za uruchomienie nowej działalności, jeżeli w lokalu tym (budynku) w okresie ostatnich pięciu lat była prowadzona działalność wchodząca do zakresu przedmiotowego rzemiosł lub działalność w zakresie przemysłu gastronomicznego albo mieścił się pensjonat.

4. Nie stanowi przeszkody do uznania za nowo uruchomioną działalność podjętej w lokalu (budynku), w którym w okresie ostatnich pięciu lat:

- 1) była prowadzona działalność określona w ust. 3, ale została zlikwidowana, a podatnik nabył, wydzierżawił albo przejął w użytkowanie na podstawie innego tytułu ten lokal (budynek) bez urządzeń jednoznacznie określających jego przeznaczenie do wykonywania tego samego lub zbliżonego rodzaju działalności,
- 2) była prowadzona działalność przez jednostkę gospodarki uspołecznionej; nie dotyczy to działalności pro-

wadzonej na podstawie umowy na warunkach zlecenia lub na podstawie umowy agencyjnej.

5. Uruchomienie działalności w zakładzie rzemieślniczym nabytym od rzemieślnika przechodzącego na emeryturę lub rentę przez osobę podejmującą po raz pierwszy wykonywanie rzemiosła we własnym imieniu i nie spokrewnioną z tym rzemieślnikiem uważa się za uruchomienie nowej działalności.

§ 2. 1. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) przysługuje podatnikom, którzy:

- 1) w okresie ostatnich pięciu lat nie wykonywali działalności zarobkowej w zakresie rzemiosła, przemysłu gastronomicznego lub prowadzenia pensjonatu,
- 2) mają uprawnienia do wykonywania działalności zarobkowej, przewidziane w obowiązujących przepisach.
- 3) przy wykonywaniu rzemiosła nie korzystają z usług osób nie zatrudnionych przez siebie ani z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne, których rzemieślnik nie może wykonać we własnym zakresie,
- 4) nie wykonują innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu lub opłacie skarbowej; nie dotyczy to podatników wykonujących rzemiosło w zakresie wytwarzania energii elektrycznej.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania do podatników:

- 1) których przychody z tytułu wykonywania działalności zarobkowej były zwolnione od podatków (opłaty skarbowej) z mocy prawa,
- 2) którzy uruchamiają działalność rzemieślniczą w zakresie piekarstwa, produkcji cegły lub wytwarzania energii elektrycznej.

3. Warunki określone w ust. 1 pkt 1 i 4 powinny spełniać również małżonek podatnika.

§ 3. 1. Przy ocenie uprawnienia do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) do liczby pracowników nie wlicza się małżonka i członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem oraz emerytów lub rencistów — nie więcej niż dwóch, a ponadto:

- 1) w zakładach rzemieślniczych:
 - a) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - b) pracowników nie biorących bezpośredniego udziału w produkcji (sprzedaż wyrobów, utrzymywanie czystości, prowadzenie kasy), zatrudnionych w zakładach działających na podstawie zezwolenia na wykonywanie rzemiosła,
 - c) czeladników w liczbie do dwóch lub absolwentów szkół zawodowych w liczbie do dwóch — przez okres pierwszych 24 miesięcy po zdaniu przez nich egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej;
- 2) w zakładach gastronomicznych — osób zatrudnionych przy wykonywaniu działalności rozrywkowej.

2. Zwolnienie od podatków stosuje się również, gdy nowo uruchomiona działalność prowadzona jest przez wspólników, pod warunkiem że wszyscy wspólnicy są wymienieni w dokumencie uprawniającym do prowadzenia działalności oraz że łączna liczba wspólników i zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego dla poszczególnych rodzajów działalności. Poza tymi pracownikami mogą być zatrudnieni małżonki i członkowie rodziny tylko jednego ze wspólników.

§ 4. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) obejmuje okres:

- 1) trzech lat — jeżeli chodzi o rodzaje działalności określone w § 1 ust. 1:
 - a) pkt 1, 3 i 5, z wyjątkiem prowadzenia pensjonatów,
 - b) pkt 2 — w zakresie rzemiosł: piekarstwo, młynarstwo, wytwarzanie tłuszczów technicznych z surowców odpadowych oraz wytwarzanie energii elektrycznej,
 - c) pkt 4 — w zakresie rzemiosła mechanika pojazdowa,
 - 2) dwóch lat — jeżeli chodzi o pozostałe rodzaje działalności
- licząc od dnia rozpoczęcia przez podatnika nowo uruchomionej działalności.

§ 5. Podatnicy zwolnieni od podatków obowiązani są do zgłaszania obowiązku podatkowego na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczenia opłaty związanej z tym zgłoszeniem.

§ 6. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) następuje na podstawie decyzji właściwego organu podatkowego wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony temu organowi równocześnie ze złożeniem po raz pierwszy deklaracji w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym lub równocześnie ze złożeniem wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła, jeżeli podatnik spełnia warunki do opłacania z tego tytułu opłaty skarbowej. We wniosku o zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) podatnik powinien złożyć oświadczenie, że spełnia warunki do zwolnienia określone w rozporządzeniu dla danego rodzaju działalności. Organ podatkowy wydaje decyzję w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 7. 1. Podatnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie właściwy organ podatkowy o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia powstania okoliczności powodujących utratę warunków do zwolnienia. Jeżeli utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, podatnik jest obowiązany dokonać zawiadomienia najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Podatnik, który w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi organ podatkowy o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Podatnik, który nie dopełnił obowiązku terminowego zawiadomienia organu podatkowego o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Podatnik, który wprowadził organ podatkowy w błąd co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia za cały okres działalności.

§ 8. W razie przerwy w prowadzeniu działalności spowodowanej chorobą lub powołaniem na ćwiczenia wojskowe, która trwała nieprzerwanie co najmniej dwa miesiące, okres zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) przedłuża się o cały okres przerwy, jeżeli podatnik lub osoba działająca w jego imieniu zawiadomi właściwy organ podatkowy o tej przerwie w terminie siedmiu dni od dnia jej rozpoczęcia i od dnia jej zakończenia.

§ 9. 1. Przekroczenie przez podatnika w ciągu roku podatkowego rozmiarów produkcji cegły określonych w

§ 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) nie powoduje utraty warunków do zwolnienia od podatków w zakresie przychodów osiągniętych w tych rozmiarach.

2. Od ilości cegły przekraczającej rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) pobiera się zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości 0,30 zł od jednej sztuki cegły, a w razie usługowego wypału cegły surowej — w wysokości 0,20 zł od jednej sztuki cegły.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie rozmiarów produkcji, składać bez wezwania właściwemu organowi podatkowemu deklarację o ilości wyprodukowanych sztuk cegły ponad rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz wpłacać w tym terminie zryczałtowany podatek od tej ilości.

§ 10. 1. Podatnicy prowadzący zakłady (punkty) gastronomiczne i korzystający ze zwolnienia określonego w § 1 ust. 1 pkt 5 opłacają od obrotów osiągniętych ze sprzedaży piwa zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości:

- 1) 6% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do IV lub V kategorii,
- 2) 7% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do III kategorii,
- 3) 9% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do II kategorii,
- 4) 11% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do I kategorii.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnęli przychody ze sprzedaży piwa, składać bez wezwania właściwemu organowi podatkowemu deklarację o wysokości osiągniętego z tej sprzedaży obrotu i wpłacać w tym terminie zryczałtowany podatek od tego obrotu.

§ 11. Podatnicy, którzy bez usprawiedliwionych przyczyn nie dopełnili obowiązku terminowego złożenia po raz pierwszy deklaracji, o których mowa w § 9 ust. 3 i § 10 ust. 2, tracą prawo do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), poczynając od roku podatkowego, w którym nie dopełnili tego obowiązku.

§ 12. Zwalnia się na okres trzech lat, licząc od dnia rozpoczęcia działalności w nowo założonym zakładzie, od podatku od nieruchomości budynki lub ich części oraz grunty zajęte przez właścicieli na nowo założone zakłady rzemieślnicze, a także od podatku od lokali — lokale zajęte na takie zakłady, jeżeli przedmiotem działalności jest produkcja materiałów budowlanych określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 oraz wytwarzanie energii elektrycznej.

§ 13. W wypadkach uzasadnionych potrzebami miejscowymi terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może:

- 1) rozszerzyć zasięg stosowania zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) określonego w § 1 ust. 1 pkt 2 na zakłady wędliniarskie w zakresie produkcji wędlin,
- 2) przedłużyć do trzech lat okres zwolnienia od podatków z tytułu uruchomienia nowej działalności w zakresie prowadzenia zakładów wędliniarskich i kuchmistrzowskich.

§ 14. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 1978 r. w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych rodzajów nowo uruchomionej dzia-

lalności zarobkowej (Dz. U. z 1978 r. Nr 11, poz. 47 i z 1980 r. Nr 1, poz. 1).

2. W stosunku do podatników zwolnionych od podatków (opłaty skarbowej) na podstawie przepisów rozporządzenia wymienionego w ust. 1, gdy decyzja w sprawie zwolnienia obejmuje okres po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie przepisy

dotychczasowe, a ponadto przepisy niniejszego rozporządzenia, jeżeli są korzystniejsze dla podatnika, z wyjątkiem okresu zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *M. Krzak*